

A Tribunal Dâmbovița (Románia) által 2007. január 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București kontra Gheorghe Jipa

(C-33/07. sz. ügy)

(2007/C 140/10)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Dâmbovița

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Alperes: Gheorghe Jipa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés (a HL L 325., 2002.12.24-i számban közzétett egységes szerkezetbe foglalt változat) 18. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy valamely romániai jogszabály (a román állampolgárok külföldön történő szabad mozgásáról szóló 248/2005. törvény 38. és 39. §-a) korlátozza a személyek szabad mozgására vonatkozó jog gyakorlását?
- 2) a) A 248/2005 törvény (nemzeti jogszabály) 38. és 39. §-a, amelyek megakadályozzák, hogy valamely személy (román állampolgár és jelenleg az Unió polgára) más államban szabadon mozoghasson (a jelen ügyben az Európai Unió egyik tagállama), a személyek szabad mozgásának az EK-Szerződés 18. cikke által tiltott akadályának minősülnek-e?
- b) Az Európai Unió valamely tagállama (a jelen ügyben Románia) korlátozhatja-e állampolgárai szabad mozgásának gyakorlását valamely más tagállam területén?
- 3) a) A román kormány és a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság kormányai között kötött, a területükön jogellenesen tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló egyezményt jóváhagyó 825/2005 sz. kormányrendeletben (az a jogszabály, amelynek alapján a „jogellenes tartózkodást” megvalósító alperes visszafogadása elrendelésre került) található nemzeti rendelkezés szerinti „jogellenes tartózkodás” a 2004/38/EK irányelv⁽¹⁾ 27. cikke szerinti „közrendi” vagy „közbiztonsági” okok közé tartozik-e, oly módon, hogy el lehet rendelni egy ilyen személy szabad mozgásának korlátozását?
- b) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv 27. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok „közrendi” vagy „közbiz-

tonsági” okokból automatikusan korlátozhatják valamely uniós állampolgár mozgásának és tartózkodásának szabadságát, az érintett személy „magatartásának” vizsgálata nélkül?

⁽¹⁾ HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 46. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) által a T-237/02. sz., Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. március 8-án benyújtott fellebbezés

(C-139/07 P. sz. ügy)

(2007/C 140/11)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Kreuzschitz és P. Aalto meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Schott Glas, Svéd Királyság, Finn Köztársaság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-237/02. sz. Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítéletét⁽¹⁾, amennyiben az megsemmisítette a Bizottság 2002. május 28-i határozatát a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó részében, és
- kötelezze a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-t az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Közösségek Bizottsága az Elsőfokú Bíróság a T-237/02. sz. ügyben 2006. december 14-én hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, mely ítélet megsemmisítette a Bizottság 2002. május 28-i határozatát a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó részében.

Az Elsőfokú Bíróság, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a támogatásra vonatkozó vizsgálati eljárásban az érintetteknek, és így a támogatás kedvezményezettjeinek nincs az aktához való hozzáférési joguk. Következésképpen jogilag hibás az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 87–89. pontjában tett azon megállapítása, mely szerint nem állnak fenn olyan különleges körülmények, amelyek nyilvánvalóan indokolják a kérelmezett az aktához való hozzáféréshöz fűződő jog megtagadását. Az ítélkezési gyakorlat alapján nyilvánvaló, hogy az érintett dokumentumok teljes mértékben kivételt képeznek az aktához való hozzáféréshöz fűződő jog alól, és így nem kell minden egyes dokumentumot egyenként vizsgálni.

Ezenfelül az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás a támogatást nyújtó állam ellen folyó eljárás, különösen akkor, ha a támogatás kedvezményezettje nem volt jogosult a támogatásra. Következésképpen az aktához való hozzáféréshöz fűződő jog kérdésére az vonatkozik, amit maga Bíróság állapított meg az EK 226. cikke szerinti kötelezettségzegési eljárásokra vonatkozóan, nevezetesen, hogy az ilyen eljárások vonatkozásában nem áll fenn a nyilvánosságnak az aktához való hozzáférési joga.

A megtámadott ítélet ezenfelül arra az abszurd eredményre vezet, hogy a nyilvánosság az átláthatóságot biztosító jog – nevezetesen az 1049/2001 rendelet⁽²⁾ – alapján kiterjedtebb jogokkal rendelkezik a dokumentumokhoz való hozzáférés vonatkozásában, mint a támogatás kedvezményezettje, aki az eljárásban közvetlenül érintett, és aki – éppen azért, mert az EK 230. cikk (4) bekezdése értelmében közvetlenül és személyében érintett – jogosult az eljárást lezáró határozat ellen keresetet indítani. Még nehezebben igazolható az a további következmény, hogy a támogatás kedvezményezettjének kérelmét el lehet utasítani, ha az irányadó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, míg ugyanez nem tehető meg a támogatás kedvezményezettjével vagy független harmadik személlyel szemben, ha az átláthatósági rendeletre hivatkozik.

A Bizottság a harmadik fellebbezési jogalapjával a megtámadott ítéletet abban a tekintetben kifogásolja, hogy ugyanannak a kifejezésnek, nevezetesen a „dokumentum” szónak egyes számban az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében és a rendelet 6. cikkében különböző értelmet tulajdonít. Míg a 4. cikk (2) bekezdésében az említett szó azt jelenti, hogy az elutasítás tekintetében minden egyes dokumentumot vizsgálni kell, addig az Elsőfokú Bíróság a 6. cikket úgy értelmezte, hogy az egyetlen igazgatási aktaként jelölt dokumentum-kötegghez való hozzáférést is lehet kérelmezni.

A negyedik fellebbezési jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 255. cikket azáltal, hogy a határozatát nem a jogszabály szövege alapján, hanem saját maga által, a szövegtől függetlenül alkalmazott feltevések alapján hozta.

Végezetül a Bizottság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy az igazgatási aktához való hozzáférésre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH-nak nyújtott támogatásra vonatkozó mindkét vizsgálati eljárás lezárult, és ezért a hatóságoknak nem állt érdekében a dokumentumok titkosságának fenntartása, és ez a megállapítás részben éppen az Elsőfokú Eljárás előtt folyamatban levő eljárás miatt téves. Úgy tűnik,

hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen indult ki abból, hogy az 1049/2001 rendelet a korábbi ítélkezési gyakorlatot és a támogatás ellenőrzésére vonatkozó releváns eljárási rendelkezéseket hatályon kívül helyezte.

⁽¹⁾ HL C 331., 29. o.

⁽²⁾ HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

A Bundesverwaltungsgerichts (Németország) által 2007. március 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arcor AG & Co. KG kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-152/07. sz. ügy)

(2007/C 140/12)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Arcor AG & Co. KG

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Beavatkozó: Deutsche Telekom AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 1990. június 28-i 90/388/EKG bizottsági irányelvet – versenyirányelv⁽¹⁾ – és az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet – összekapcsolási irányelv⁽²⁾ –, hogy a nemzeti szabályozó hatóság 2003-ban nem kötelezheti a nyilvános helyi hálózattal összekapcsolt hálózat üzemeltetőjét, hogy a helyi hálózat piaci erőfölénnyel rendelkező üzemeltetőjének hozzájárulást fizessen az előfizetői hurok átengedése miatt a helyi hálózat üzemeltetőjénél keletkező veszteség rendezésére?